

Forslag til forsøg kan komme fra en frikommune og en friamtskommune. De foreslåede bestemmelser er nødvendige for, at ikke-frikommuner kan deltage i et forsøg, der forestås af en friamtskommune. Den enkelte kommunalbestyrelse bestemmer selv, om den ønsker at deltage i forsøget.

Til nr. 4

Enkelte frikommuner har udtrykt ønske om over en årrække selv at kunne planlægge og træffe nærmere bestemmelse om karakteren og omfanget af det offentligt støttede boligbyggeri. Kommunerne har hermed lagt vægt på at få sikkerhed for at opnå en bestemt kvote af støttet byggeri over flere år, og således at kommunerne selv bestemmer tidspunkterne for byggeriernes igangsætning og selv fordeler den samlede bevilgede kvote på almenbygget boligbyggeri, private andelsboliger og ungdomsboliger. Kommunerne ønsker også selv at kunne bestemme, om byggeriet teknisk og prismæssigt i fuldt omfang skal opfylde de for offentligt støttet byggeri almindeligt gældende bestemmelser.

Efter disse kommuners opfattelse vil en sådan ordning muliggøre en bedre tilpasning af konkrete byggeprojekters gennemførelse til den kommunale planlægning (køb af grundarealer, byggemodning, etablering af fællesfaciliteter, institutioner og lignende). Den vil ligeledes forenkle og smidiggøre kommunens sagsbehandling vedrørende offentligt støttet byggeri, og endelig vil man måske kunne undgå dobbeltadministration imellem stat og kommune. Der er tillige udtrykt ønske om – ved at få tildelt en maksimal kvote, der gælder for en årrække – at være uafhængig af den årsopdelte kvotetildeling og af den traditionelle typedeling mellem de forskellige former for støttet byggeri. Endelig er det disse kommuners opfattelse, at en mindre statslig styring vil indebære en større handlefrihed i opførelsessituationen og i forbindelse med den fremtidige udlejning.

Da det må anses at ville være af værdi at indhente erfaringer om, hvorledes en smidigere administration af offentligt støttet byggeri med en øget kommunal indflydelse vil virke i praksis, er man indstillet på i et vist omfang at imødekomme ønsker herom fra enkelte kommuner. Da kvoterne til støttet byggeri på landsbasis fastsættes for 1 år ad gangen, kan den fortrinset ved fordelingen af kvoten, som forslaget indebærer, af hensyn til de øvrige kommuner kun påregnes indrømmet i ganske enkelte tilfælde. Det er dog hensigten ved godkendelsen af de enkelte frikommuneregulativer

bl.a. at sikre, at eventuelt uudnyttede dele af den kvote, der er tiltænkt de pågældende kommuner, ikke går tabt, men kommer andre kommuner til gode. Merudgifter, der følger af afvigelser fra bestemmelserne om det støttede boligbyggeri, vil endvidere fuldt ud skulle afholdes af de pågældende frikommuner, således at der ikke fremkommer nogen merudgift for staten, bygningsejerne eller boligtagerne.

Ud over at imødekomme disse ønsker foreslås endvidere – som der ligeledes har været fremsat ønske om – at der i forbindelse med offentligt støttet boligbyggeri åbnes mulighed for indretning af erhvervsbyggeri i højere grad, end det er muligt efter de gældende regler i realkreditloven (5 pct. af beboelsesbebyggelsens bruttoetageareal). Det vil dog på baggrund af tidligere indhøstede erfaringer, hvorefter store erhvervsarealer i flere tilfælde har vist sig at være en økonomisk belastning for beboerne, være en forudsætning, at kommunen garanterer for dækning af økonomiske tab, som erhvervsdelen eventuelt måtte påføre boligdelen.

Om forslagets *administrative* konsekvenser kan oplyses, at de pågældende frikommuner påregner en betydelig administrativ lettelse, mens der for staten ikke påregnes administrative konsekvenser af betydning.

Forslaget påregnes ikke at ville medføre *økonomiske* konsekvenser af betydning. Det bemærkes, at det forhold, at der på forhånd disponeres over en del af kvoten, ikke vil indebære overskridelse af den samlede kvote, der måtte blive fastlagt for det pågældende finansår.

For de pågældende kommuner kan der dog blive tale om merudgifter, hvis fravigelse af de almindelige bestemmelser for støttet byggeri indebærer anlægs- og driftsmæssige udgiftsforøgelser, for hvilke staten, bygningsejerne og boligtagerne, jfr. ovenfor, skal friholdes. Den enkelte kommune vil dog selv have mulighed for ved sin administration af særordninger for det støttede byggeri at bestemme, om byggeriet skal tillades udformet og udført således, at det vil medføre en kommunal merudgift.

Til nr. 5

I henhold til sygehuslovens § 5, stk. 1, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 476 af 7. november 1985, skal hver amtskommune yde vederlagsfri sygehusbehandling ved sit sygehusvæsen til de personer, der bor i den pågældende amtskommune.

Den foreslåede bestemmelse i § 18 a giver indenrigsministeren mulighed for at godkende fri-